

lede til store Misligheder med Hensyn til hvad der skal anses for at være den sande Betydning af Grundloven, er aldeles klart. Men desuden opnaaes, saavidt jeg skjønner, aldeles Intet ved en saadan Bestemmelse i en almindelig Lov; thi Domstolene ere i deres dommende Virksomhed kun bundne til Lovenes Bestemmelser; Domstolene ere naturligviis beføjede til at undersøge, om en Lov er lovligt givet, om den er lovligt publiceret, og undtagen fra Domstolenes Fortolkning er Grundloven ikke. Der vil naturligviis ofte ved Domstolene opstaae Spørgsmaal om Meningen af en Grundlovsbestemmelse, og det kan da ikke være Andet, end at Domstolene maae fortolke Grundloven, naar en Sag, som angaaer en Bestemmelse i Grundloven, er under juridicel Afgjørelse. Dersom Domstolene nu have en vis Mening om, hvoreledes Grundlovens § 85 skal forståes, og de skulde finde, at en anden Mening var gjort gjældende i en paa sædvanlig Maade givet Lov, saa vilde denne Lov ikke være bindende for Domstolene, thi Grundloven maa jo i saa Tilfælde foretrækkes for den sædvanlige Lov. Tilgaalet som Administrationen kan give nogen bindende Regel for Domstolene, som de have at følge i deres Virksomhed, tilgaalet som den lovgivende Myndighed give nogen bindende Regel for Domstolene, naar Reglen angaaer Grundlovens Fortolkning.

I den af Udvalget foreslaaede § 10 handles om Communal møder, offentlige Forelesninger, Udstillinger osv.; jeg kan ikke Andet end ansee det, som indeholdes i den nu gjældende Forordnings §§ 11 og 12, hvor det som almindelig Regel udtales, at Forsamlinger og offentlige Møder ikke bør finde Sted om Søndagen, og navnlig ikke under Gudstjenesten, for rigtigt, og en saadan Bestem-

melse bør ikke alene gjælde for Communal møder, men ogsaa for offentlige Forsamlinger i det Hele taget. For Tiden holdes mange Slags offentlige Forsamlinger, idet der jo f. Ex. gives en stor Mængde Actieselskaber, som holde Generalforsamlinger, men det forekommer mig ikke at være rigtigt, at saadanne Forsamlinger ansættes til om Søndagen, og jeg kan derfor som sagt ikke Andet end antage, at den Bestemmelse, der indeholdes i Forordningen af 1845, at slige Forsamlinger ikke maae ansættes til om Søndagen, er rigtig. Udvalget foreslaaer i den samme Paragraph, at der heller ikke under Gudstjenesten maa holdes nogen offentlig Skole. Jeg veed ikke, hvilken Vægt det ærede Udvalg har lagt paa Udtrykket „offentlig“; jeg skulde troe, at man bør forbyde enhver Skole, om den ogsaa kunde kaldes privat, under Gudstjenesten.

I den af Udvalget foreslaaede § 11 forbydes offentlige Mafferader og Baller at holdes Dagen før Søndag og Helligdage. Uagtet vel ikke luttelig Mafferader finde Sted uden at være offentlige, saa gjælder det Samme dog ikke om Baller, og jeg skulde derfor troe, at man burde undlade Ordet „offentlige“, og, saaledes som nu finder Sted, forbyde Mafferader og Baller i det Hele taget Dagen før Søndag og Helligdage. Efter den nu gjældende Forordning er det Regel, at paa den store Bededag skulle alle Arbejdshjæster ophøre hele Dagen, saavel som alle Forhystelser, hvilken Bestemmelse ogsaa gjøres gjældende for den første Dag af de tre store Høstider, hvorved man paa en særegen Maade har villet værne om Helligholdelsen af de nævnte Dage fremfor andre Søndag og Helligdage. Jeg troer imidlertid ikke, at man bør forandre den Charakter, som Lovgivningen har villet tillægge de nævnte særlige Helligdage.